RECHTSPRAAK

Vordering te veel betaald loon toegewezen. Werknemer had behoren te begrijpen dat hij te veel loon ontving. Van werknemer mocht verwacht worden dat hij zijn loonstroken zou controleren.

Feiten

Werknemer is per 1 februari 2024 in dienst getreden bij Stichting Amsta (hierna: Amsta) in de functie van verpleegkundige. Amsta heeft vanaf januari 2025 tot en met augustus 2025 in totaal € 34.850,46 netto te veel loon betaald aan werknemer, onder andere doordat bij de premie voor het ouderdomspensioen hoge bedragen zijn uitbetaald in plaats van dat er een percentage van 12,9% werd ingehouden. Amsta is niet akkoord gegaan met het betalingsvoorstel van werknemer en heeft bij brief van 2 oktober 2025 een betalingsregeling aan werknemer voorgesteld. Dit kwam neer op een bedrag van € 17.698,39 in één keer, een inhouding van de eindejaarsuitkering van € 2.364,78 en een betalingsregeling van een jaar voor het resterende bedrag. Werknemer is niet akkoord gegaan met de voorgestelde betalingsregeling van Amsta. Partijen hebben daarna nog gecorrespondeerd, maar zijn niet tot een oplossing gekomen. Amsta verrekent iedere maand een deel van het salaris van werknemer met het te veel betaalde loon, met inachtneming van de beslagvrije voet. Amsta vordert te veel betaald loon. Zij voert aan dat het ongeloofwaardig is dat werknemer de veel hogere bedragen over het hoofd heeft gezien, en stelt dat werkneemr te kwader trouw heeft gehandeld.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Naar het oordeel van de kantonrechter had werknemer behoren te begrijpen dat hij te veel loon ontving, omdat de ontvangen bedragen aanzienlijk afweken van het salaris dat hij zou moeten krijgen. De bedragen die onterecht zijn uitbetaald betreffen namelijk twee tot drie keer het reguliere loon, wat een duidelijk signaal had moeten zijn. Ook als werknemer beperkte kennis heeft van loonstroken en niet cijfermatig is onderlegd, mag van hem worden verwacht dat hij zijn loonstroken controleert. Werknemer mag bekend geacht worden met het salaris dat een beginnende verpleegkundige ongeveer verdient. Daarbij komt dat, zoals Amsta heeft gesteld, uit de loonstroken volgt dat de te veel uitbetaalde bedragen losstaan van de gewerkte uren en met name zien op ten onrechte in de loonstrook opgenomen premies. Amsta heeft herhaaldelijk geprobeerd samen met werknemer tot een passende oplossing te komen. Dat daarbij de betaling ineens van de helft van het te veel ontvangen bedrag door Amsta gevraagd is, is niet onredelijk te noemen. Reeds op 18 september 2025 heeft Amsta met werknemer een gesprek gevoerd over de te veel betaalde bedragen en aangegeven het niet aannemelijk te achten dat werknemer dit bedrag van €

35.000 al had volledig had uitgegeven. Dat dit het geval is, heeft werknemer voorts onvoldoende onderbouwd. Er is hem bovendien voldoende tijd en ruimte gegeven om een regeling te treffen. Het terugvorderen van het onverschuldigde loon is dan ook terecht en niet in strijd met goed werkgeverschap of de redelijkheid en billijkheid. De door Amsta gevorderde bedragen worden toegewezen. Eventueel na de mondelinge behandeling met het loon van werknemer door Amsta verrekende bedragen strekken in mindering op de toegewezen bedragen. Ingevolge artikel 6:205 BW is de ontvanger zonder ingebrekestelling in verzuim, indien hij de betaling te kwader trouw heeft ontvangen. Indien hij de betalingen te goeder trouw heeft ontvangen, dient hij eerst in gebreke te zijn gesteld om in verzuim te komen en is hij de wettelijke rente verschuldigd vanaf de datum waarop het verzuim intreedt. De stelplicht en bewijslast ter zake van de kwade trouw rusten in beginsel op de terugvorderende partij. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft werknemer de bedragen van Amsta niet te kwader trouw ontvangen. Gelet op hetgeen werknemer heeft aangevoerd, is niet komen vast te staan dat hij bij ontvangst daarvan wist dat hij te veel had ontvangen. Dat werknemer had behoren te weten dat de door hem ontvangen betalingen onverschuldigd waren verricht, is niet voldoende. Dit betekent dat werknemer niet reeds in verzuim was op het moment dat hij de betalingen ontving. Nu Amsta werknemer vervolgens niet bij brief heeft aangemaand tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde salaris, maar alleen met hem heeft gecorrespondeerd over een betalingsregeling, is het verzuim pas ingetreden met ingang van de dag van dagvaarding. Vanaf dat moment is de wettelijke rente verschuldigd. Werknemer wordt in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak: 08-09-2026
ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2026:10762
Zaaknummer: 12002462 CV EXPL 25-16976
Rechters: A.P. Ploeger
Advocaten: J.R. Kamerling en mr. L.J. Walker
Wetsartikelen: 7:602 lid 1 BW en 7:611 BW